

Meditatie - De Zaligmaker aangekondigd -

Luc. 1 : 31: *'En zie, gij zult bevrucht worden en een Zoon baren en zult Zijn Naam heten Jezus'.*

Gabriël is voor de tweede keer gezonden om een Goddelijke boodschap over te brengen. De eerste keer heeft hij een bezoek afgelegd bij Zacharias in de tempel en hem verkondigd dat zijn gebed verhoord was en dat hij een zoon in zijn ouderdom uit Elizabeth zou ontvangen. Tevens werd hem daarbij gezegd, welke plaats en taak deze jongen zou hebben. De eerste keer vond Gabriël geen geloof. Maar gezien de plaats die Gabriël inneemt voor het aangezicht Gods, kon Zacharias dit niet ongestraft doen. Hij werd vanwege zijn ongeloof geslagen met stomheid. Nu wordt Gabriël gezonden naar Galilea, een verachte streek; naar Nazareth (ook niet veel zaaks), tot een maagd Maria, een ongekende. Weliswaar was zij een erfdochter uit het huis van David, maar ontlusterd. Zij was ondertrouwd met Jozef, uit het geslacht van David. Ook Jozef was geen bekende man, en geen aanzienlijke figuur. Tot *deze* Maria in dit Nazareth, in dit Galilea wordt deze engel gezonden! En hij begint tot haar te zeggen: 'Wees gegroet gij begenadigde, de Heere is met u, gij zijt gezegend onder de vrouwen'.

Maria is daarover ontroerd en overlegt in haar hart, hoedanig deze groetenis mocht zijn. Dan luidt het weerwoord van de engel: 'Vreest niet Maria, want gij hebt genade bij God gevonden. En daarom zie, gij zult bevrucht worden en een zoon baren en gij zult zijn naam heten Jezus'. Let op dat verband: Omdat zij genade bij God gevonden had, zou zij de Heere Jezus Christus mogen baren. Dat was een en al genade! Want tot Zacharias kon de engel zeggen: 'Uw gebed is verhoord, gij zult een zoon krijgen'. Maar dat gold van Maria niet, althans niet in deze specifieke vorm. Ongetwijfeld nam zij met Zacharias en de hele Adventskerk van die dagen deel aan het adventsgebed: 'Och dat Gij de hemelen scheurdet en dat Gij nederkwaamt'. Maar hoe zou een maagd het ooit bestaan om te bidden, dat zij de moeder mocht worden van de Zoon van God? Dat was dan ook wel rondom een hemelse verrassing! Dat was genade voor genade!

Soms laat God door het gebed in het hart van Zijn volk, dit volk Hem tegemoet komen in Zijn daden. Maar soms komt Hij ze in een keer verrassen zonder gebed, met Zijn genadegaven. Christus is dus in dit opzicht geboren en aangekondigd *zonder* voorafgaand gebeden, maar niet zonder voorafgaande profetie. Want vanaf Genesis tot Maleachi is en wordt er voortdurend gesproken van Hem in allerlei woorden, vormen, typen en schaduwen. Dit woord had God niet vergeten. O nee, het had wel lang geduurd. Zo lang, dat de menselijke hoop al verstorven was. Maar daarin blinkt juist Gods grootheid en macht, dat Hij Zijn beloften na eeuwen doet komen. Het maakt voor de eeuwige God geen verschil, of Hij een woord, dat Hij duizenden jaren geleden gesproken heeft, nu gaat vervullen, dan wel, dat Hij nu een woord spreekt en het tegelijkertijd vervult. Met zulk een eeuwige God hebben wij te doen! Dat wij Hem aanbidden. 'Hij heeft gedacht aan Zijn genade, Zijn trouw aan Israël nooit gekrenkt'!

Wat hebben wij dan toch een kleine gedachte van God. Laat de vervulling van een belofte eens een maand, een jaar, of tien jaar, ergens uitblijven! Wat ploetert een mens dan niet om de vervulling te aanschouwen, terwijl God dit woord in vervulling laat gaan, *wanneer* het Hem behaagt. Zie, God gaat aan het werk. Maria, gij hebt genade gevonden bij God, want zie, gij zult bevrucht worden. Hoe en op welke wijze dit grote wonder zal plaats vinden, daarover wordt Maria straks ingelicht na haar vraag. Hier wordt voorlopig aangekondigd, dat zij moeder zal worden. Niemand onzer vindt het toch gewoon, dat iemand moeder wordt? Is elke geboorte niet een wonder van Gods scheppende almacht? Maria krijgt deel aan het menselijk leven. Zij wordt, evenals elke jonge moeder ingezet in de opeenvolging van de geslachten. Ook zij mag het verleden en de toekomst met elkander verbinden.

Het ontvangen van kinderen uit Gods hand geeft het leven doel en uitzicht. Maria zal deze zegen op een zeer bijzondere wijze ontvangen. Want zij wordt de moeder van de Zoon van God. Dat is wel het grootste, waartoe een mens verwaardigd kan worden. 'Vreest niet Maria, want gij zult bevrucht worden en een zoon baren'. Dat wil dus zeggen, dat Gods Zoon mens is geworden, een echt waarachtig mens, geen schijnmens. Hij was niet een gestalte die aan onze gezichtseinder oprijst als, een soort tussenfiguur tussen hemel en aarde. Nee, Hij is op dezelfde wijze ter wereld gekomen als u en ik. Hij is werkelijk in ons *menselijk* bestaan ingegaan! Hij is waarachtig in ons verloren bestaan afgedaald! Christus was geen geest en geen ideaal, nee! Hij werd vlees van ons vlees, been van ons gebeente. Hij is onder ons komen wonen. Hij is onder dezelfde wetten geboren als wij. Zijn moeder bracht Hem met smart op de aarde. Hij heeft hetzelfde leven geleefd als wij, met zijn angsten en verschrikkingen, met zijn vreugden en verrukkingen. Hij is onder dezelfde stervenswet gaan staan als wij. Hij zonderde Zich niet uit. Hij bleef er niet boven staan. Hij ging er midden in staan. Ja, Hij ging er onder staan. En dat wordt nu hier aangekondigd.

Gods Zoon wordt mens. Ziet u hier deze neerbuigende goedheid van God in de aankondiging van de geboorte van Christus? Hier zien wij dat God Zich neerbuigt tot ons geslacht. Ja, hier wordt de rotsvaste grond gelegd voor de aanneming van verloren mensenkinderen. Want door deze heilsdaad wordt het mogelijk, dat Hij mensen aanneemt. Christus wordt mens, ja nog dieper, Christus wordt vlees, zwak, broos, vergankelijk, aan alles onderworpen. Gemeente, wat is dat groot, dat het evangelie altijd bij *God* begint en niet bij de mens! Dat het bij Christus begint en niet bij de zondaar. En dat het evangelie ons verkondigt: Christus werd mens! Christus werd vlees! Want anders was het voor u en mij voor eeuwig verloren! Want *wij* nemen Christus nooit aan! Wij worden niet God of een beetje God. O nee! Onze natuur neemt Christus niet aan! Onze natuur slaat Hem aan het kruis. Maar Christus neemt onze natuur aan, ja Hij neemt het vlees aan. Gods Zoon werd mens. Laten we ons hier reeds verbazen in deze adventstijd, over deze neerbuigende goedheid Gods!

'Gij *zult*', zo zegt de engel, een zoon baren en Zijn Naam heten Jezus. De Zoon, die geboren staat te worden, moet een naam dragen. Die naam wordt niet overgelaten aan het beleid van Maria, maar wordt gegeven door God de Vader. Het is Zijn Zoon. Hij heeft dus ook de rechten om deze Zoon een naam te geven. Die naam is '*Jezus*'. Dat betekent heel eenvoudig: 'De Heere redt'. De Heere maakt ruimte. De Heere zet uit een enge plaats in een ruime plaats. De Heere geeft heil. De Heere geeft zaligheid. Nu gemeente, laten we eeuwig God danken, dat Hij Zijn Zoon een naam gaf en dat Hij Hem deze naam gaf. Want in deze naam ligt alles verklaard, wat God aan en in een wens doet. In deze naam ligt het volle Vaderhart van God verklaard.

Deze naam ruist door het hele Oude Testament. Jozua draagt in het Oude Testament precies dezelfde naam als *Jezus*: 'De Heere redt'. Deze naam ruist in alle toonaarden door tot aan de vleeswoording des Woords. Het *eerste* woord, dat wij in de Evangeliën lezen is: Jezus, en het *laatste* woord van het boek der Openbaring is: Jezus. Want dan is deze naam blijkbaar zodanig in en door de harten heengegaan, dat de Kerk aan het eind der Openbaring bidt met onuitsprekelijk verlangen: Kom, Heere Jezus Christus, ja kom haastig! Nu zijn wij bezig met de behandeling van de aankondiging van de geboorte. Maar u weet dat deze geboorte *niet* wordt herhaald! Maar wij staan voor de komst van Christus op de wolken des hemels. Heeft die naam '*Jezus*' u wel eens wat gedaan? Ja, heeft deze u zoveel gedaan, dat u dit gebed uit de Openbaring in het diepst van uw ziel hebt leren overnemen: 'Kom Heere Jezus Christus, ja kom haastig'? Want dit is het tegenwoordige adventsleven! Onderzoek u zelf! Hoezeer heeft God de Vader geweten hoe het met u en mij stond.

Hij zond Zijn Zoon niet alleen, maar gaf Hem ook een naam! 'Gij zult Zijn naam heten Jezus, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden'. Zie Hem zo ingaan, straks zagen wij dat Hij mens, ja, vlees werd. Maar hier zien wij Hem zonedrager worden. Immers werd Hij mens, als Adam voor de val, wij zouden er misschien nog iets van kunnen begrijpen. Nu wordt Hij echter *zonedrager*. Hij komt en draagt het vuile priesterlijke kleed van Jozua de Hogepriester uit het Oude Testament en laat Zich inwikkelen in de zonden en de ongerechtigheid van Zijn volk. Hij daalt af in de zonde en wordt er één mee. Welk een vernedering was dat voor Hem! Welk een ontluistering! Hoe is Hij deelachtig geworden aan ons vlees en bloed, in het lijden en de verlating door God. Hoe is Zijn hart uitgestort als water, hoe zijn Zijn beenderen vaneen gescheiden! Zo heeft Hij de wederaanneming bij God, de levendmaking en de gelukzaligheid verworven.

Als God de Vader voor Zijn ontvangenis en geboorte Hem reeds deze naam geeft, wat is het dan voor u en mij nodig, dat deze Zaligmaker ons ook redt. Want als God van de hemel zegt: 'Ik heb er Een die redt', u zou in uw blindheid getuigen: 'Ja, maar ik weet niet, *waarvan* ik gered moet worden', dan verstaat u hopelijk wel dat het er met u droevig voorstaat. Want Hij zal zijn volk zalig maken van *hun zonden*!

Wanneer God de Vader onze harten raakt door Zijn Geest, gaat die naam ook in ons hart trillen. God geeft Hem een naam. Wij zouden het niet kunnen! Wij noemen onze kinderen met een bepaalde naam, omdat ze onzer een zijn. Vergeet niet, Hij was wel onzer een, maar Hij was ook God. Wanneer wij met een maatstaf tot Hem komen, valt die maatstaf ons zo uit de hand. Wie is bij Hem te vergelijken? Geen enkele maatstaf deugt hier. Wanneer wij de naam Jezus horen, is het zeer beslist niet waar, dat Jezus is gekomen om te redden *al* wat mens heet! Want wij lezen hier zeer uitdrukkelijk, dat Hij *Zijn volk* zal zalig-maken van hun zonden. Het is dus niet waar, dat, wanneer Maria gegroet wordt en wanneer zij een zoon krijgt, nu *al* wat mens is gegroet en gered is. Dan had Hij niet behoeven te sterven. Maar Jezus werd geboren om te sterven.

Hoezeer predikt deze naam onze armoede, onze melaatsheid en onze verlorenheid! Wat maakt het de Heere dit toch altijd waar! Niet zodra een mens in een hele enge plaats zit, vanwaar hij zichzelf niet kan verlossen, is Jezus er bij. Hebt u daar wel eens aan gedacht? Maak daarvan geen voorwaarde die u eerst zou moeten volbrengen, opdat Hij dan naar u zou toekomen. Nee, het is alleen nodig, dat de schellen u van de ogen vallen en dat u opmerkt wie u bent. Want een mens behoeft niet te worden die hij niet is, maar wel, die hij reeds lang is, n.l. een verloren zondaar. En dat niet als voorwaarde, waarop hij geholpen wordt. Want welke voorwaarden zouden wij ooit kunnen vervullen?

Nee, laat ons het Evangelie van Gods vrije genade niet verduisteren met onze stelsels, maar laten wij horen de prediking van God de Vader over Zijn Zoon. Hij heet Jezus. Dat wil zeggen: Hij redt, Hij haalt mensen uit een heel enge plaats en stelt ze in de ruimte. Elk en een ieder, die gered moet worden, die zichzelf niet kan redden, die in een hele enge plaats zit, die zich voor God en mensen moet aanklagen, die hore deze prediking om zijns levens wil! Hij gaat ook nu rond om te redden en om zalig te maken. Zijn Geest, Hem door de Vader ter beschikking gesteld, overtuigt van ons Zijn reddende zondaarsliefde. Nu mag ik nodigen *al* wat mens is, *al* wat vlees is en *al* wat zondaar is tot deze grote God en Zaligmaker! Er is niet een, tot wie gezegd wordt: U mag niet komen! O nee, maar tot elk en ieder, die dit Woord Gods hoort, wordt gezegd: Deze Jezus is Zaligmaker, deze Jezus hebt u nodig, of u het weet of niet! Deze Jezus wil u redden, of u het weet of niet weet. In de toepassing van het heil aan ons hart wordt dit voor ieder mens het wonder, dat zodra hij alles verliest, en meent dat het niet kan voor hem, het juist wel kan.

Wonderlijk is toch Zijn Naam! Daarom is het ook zo'n gezegende opruiming als een mens alles verliest. Het ware te wensen, dat er vandaag velen uitverkoop hielden en eens wat meer luisterden naar de Schrift: Jezus, Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Een mens is zo'n gevaarlijk wezen. In zijn eigengerechtigheid en rechtzinnigheid haalt hij Jezus naar zich toe en hij weet met Hem geen raad. Wordt hij echter waarlijk zondaar voor God, dan weet hij met zichzelf geen raad, maar Jezus weet met hem wel raad. Daarom heb ik tot taak dit Evangelie open te zetten, om de jongeren en ouderen erbij te halen. O mens, denk er toch om, er is maar een schrede tussen u en de dood. Zo Jezus u niet heeft gered, wie zal u dan redden? U zult verzinken in een eeuwige nacht!

God zij gedankt, wanneer u Jezus dezelfde naam hebt gegeven als de Vader. Want geloven is onder andere 'Amen' zeggen, op wat God heeft gezegd; proefondervindelijk voor eigen ziel bevinden, dat het waar is, wat God heeft gesproken. Ja, U bent Jezus, ja, het is waar, wat God de Vader over U heeft gezegd. Want ik was en ik ben een verloren zondaar en ik lag in de diepten van de hel neergesmeten; ik lag in mijn angst en smart en ik kon mij nooit helpen. Toen zijt Gij gekomen, Gij, grote God en Zaligmaker, Gij hebt met Uw zalf mijn ogen bestreken, zodat het hartebewindsel van het ongeloof viel.

Nu noemt niet alleen God de Vader Hem Jezus, maar zorgt Hij ook, dat Hij een volk heeft, dat Hem ook Jezus noemt met de diepste genegenheid van het hart. Dan is het Kerstfeest en knielt u met Paulus neer om te aanbidden: Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!

G. Boer, Gouda, december 1994